



Εὐαγγελίου ἀγῶνα μέχρι τῆς ὥρας ταύτης, στερούμεθα καὶ τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαιῶν, καὶ ἐνδυμάτων. Τυπτόμεθα ὑπὸ τῶν ὀργάνων τῆς ἐξουσίας καὶ πλανώμεθα ἀπὸ τόπου εἰς τόπον, καὶ κοπιᾶζομεν ἐργαζόμενοι διὰ τῶν ἰδίων ἡμῶν χειρῶν πρὸς πορισμὸν τῶν πρὸς διατροφήν. Ὑβρίζομενοι, εὐλογούμεν, καταδικαζόμενοι φέρομεν ἐν πραότητι τοὺς διωγμούς, δλασφημούμενοι παρὰ τῶν ἀπίστων ἢ τῶν ψευδαποστόλων παρακαλοῦμεν αὐτοὺς νὰ μὴ ὀργίζωνται, θεωρούμεθα ὡς ὁ λου τοῦ κόσμου ὡς βδελύγματα, ὡς ἐξίλαστήριον ὄλων θύμα μέχρι τῆς ὥρας ταύτης.

Οἱ Κορινθιοὶ δὲν ἠδύναντο νὰ μὴ ἐννοήσωσι τὴν σημασίαν τῶν λόγων τοῦ Ἀποστόλου, οὗτος δὲ πατρικῶς ἐπιλέγει ὅτι ἔγραψε ταῦτα οὐχὶ πρὸς καταισχύνῃν ἀλλὰ πρὸς νουθεσίαν αὐτῶν, τῶν ἀγαπητῶν του τέκνων. Διότι ὑπέυνη μίξει εἰς αὐτοὺς ὅτι ὑπῆρξε πρῶτος διδάσκαλος αὐτῶν καὶ πατήρ, ἀναγεννήσας αὐτοὺς διὰ τοῦ βαπτίσματος, πρῶτος δὲ ἔδωσε τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Κορίνθου. Οἱ λοιποὶ ἐξηκολούθησαν τὸ ἔργον των, τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν, ὡς ὁ Ἀπολλῶς, ἦσαν μαθηταὶ του, παιδαγωγῆσαντες τοὺς ὑπὸ τοῦ Παύλου διὰ τοῦ Εὐαγγελίου γεννηθέντας Κορινθίους. Τοιαύτην λοιπὸν ἔχων ὁ Παῦλος σχέσιν πρὸς τοὺς Κορινθίους ἐλάμβανε τὸ θάρρος νὰ νουθετῇ αὐτοὺς, νὰ ὑποδείξῃ ὅτι ἀτόπως ὑπερηφανεύθησαν καὶ ἀτοπώτερον περιεφρόνησαν τὸν πατέρα αὐτῶν καὶ διδάσκαλον Παῦλον, τοιαῦτα καὶ τσαυτὰ δεινοπαθήματα ὑποστάντα χάριν τοῦ κηρύγματος τοῦ Εὐαγγελίου.

Σκοπὸς δὲ τῆς ὑπομνήσεως τῶν δεινοπαθημάτων, σκοπὸς τῆς μεγάλης ἀντιθέσεως, ἣν διεζωγράφισεν ὁ Ἀπόστολος, τῶν Κορινθίων πρὸς τὸν διδάσκαλόν των ἦτο ἡ πατρικὴ αὐτοῦ παράκλησις νὰ μιμῶνται αὐτόν. «Παρακαλῶ οὖν ἡμᾶς, μιμηταὶ μου γίνεσθαι». Τί δ' ἐπρεπε νὰ μιμῶνται οἱ Κορινθιοὶ; Τὴν ταπεινοφροσύνην καὶ τὴν ὑπομονὴν τοῦ Παύλου. Τὰ δύο ταῦτα χαρακτηρίζουσιν αὐτὸν ἐν ὅλῃ τῇ ἐκτάκτῳ αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ δράσει πρὸς διάδοσιν καὶ ἐπικράτησιν τοῦ Χριστιανισμοῦ.

Ταπεινοφροσύνην δὲ καὶ ὑπομονὴν ὀφείλει νὰ ἔχῃ πᾶς ἄνθρωπος ἐκτελῶν σπουδαῖόν τι ἔργον ἐν τῷ κόσμῳ, ἵνα μὴ ὑπερηφανεύηται καὶ ἵνα μὴ ἐγκαταλείπῃ τοὺς ἀπαραιτήτους πρὸς κατόρθωσιν αὐτοῦ ἀγῶνας.

## ΕΘΝΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

### ΤΟ ΚΛΕΦΤΟΠΟΥΛΟ

«Μάνα σου λέω δὲν ἔμπορῶ τοὺς Τούρκους νὰ δουλεύω, Δὲν εἰμπορῶ δὲν δύναμαι ἐμάλλισα» ἡ καρδιά μου. Θὰ πάρω τὸ ντουφεκί μου, νὰ πάω νὰ γείνω κλέφτης. Νὰ κατοικήσω σ' ἐπὶ τὰ βουνά καὶ σ' αἱ ταῖς ψηλαῖς ραχούλαις, Νάχω τοὺς λόγγους συντροφιά, μὲ τὰ θεριά κουθέντα, Νάχω τὰ χιόνια γιὰ σκεπή, τοὺς βράχους γιὰ κρεβάτι, Νάχω μὲ τὰ κλεφτόπουλα καθημερινὸ λημέρι. Θὰ φύγω μάνα καὶ μὴν κλαῖς, μὴν δόμου τὴν εὐχὴ σου. Κι' εὐχῆσου με μανούλα μου Τούρκους πολλοὺς νὰ σφάζω. Καὶ φύτφε τριαντάφυλλιά καὶ μαῦρο καρποφύλλι, Καὶ πότιζέ τα ζάχαρι, καὶ πότιζέ τα μέσχο. Κι' ὅσο π' ἀνθίζουν μάνα μου καὶ βγάνουνε λουλούδια, Ὁ γυῖός σου δὲν ἀπέθανε, καὶ πολεμάει τοὺς Τούρκους. Κι' ἂν ἔλθῃ μέρα θλίβερέ, μέρα φαρμακωμένη, Καὶ μαρابطὸν τὰ δύο μαζὶ, καὶ πέσουν τὰ λουλούδια, Τότε κ' ἐγὼ θὰ λαβῶ τὰ μαῦρα νὰ φορέσω. Δώδεκα χρόνια πέρασαν, καὶ δεκαπέντε μῆνες. Ποῦ ἀνθίζουν τὰ τριαντάφυλλα καὶ ἀνθίζουν τὰ μπουμπουκιά. Καὶ μὴν αὐγὴ ἀνοιξιάτικη, μὴν πρώτη τοῦ Μαΐου, Ποῦ κελαδοῦσιν τὰ πουλιά, καὶ ὁ οὐρανὸς γελοῦσε, Μὲ μὴς ἀστράφτει καὶ βροντᾷ καὶ γίνεται σκοτάδι. Τὸ καρποφύλλι ἐστάνεζε, ἡ τριανταφυλλιά δακρύζει, Μὲ μὴς ξεράθηκαν τὰ δύο, κ' ἐπέσαν τὰ λουλούδια. Μαζὶ μ' αὐτὰ σωριάστηκε κ' ἡ δόλια του ἡ μανούλα.

## ΠΡΟ ΕΝΝΕΝΗΚΟΝΤΑ ΕΤΩΝ

### ΔΕΡΒΕΝΑΚΙΑ (6)

(26 Ἰουλίου 1822)

#### Δύο ἀγαθὰ ὑπὲρ τῆς Ἐπαναστάσεως.

Βεβαίως ἡ πίστις μάλιστα τοῦ γένους εἰς τὴν ἐλπίδα τῆς ἀπελευθερώσεως καὶ ἐκ τούτου ἡ κραταιὰ ἐμμονὴ εἰς τὸν ὑπὲρ αὐτῆς ἀγῶνα ἐθεμελίωσεν αὐτὸν ἀσφαλῶς. ἀλλ' ὅμως ἐν ἀρχῇ τῆς Ἐπαναστάσεως στηρίγματα ἰσχυρὰ αὐτῆς ἐγένοντο δύο ταῦτα, ὅτι ἀνεπετάθη ἡ ἐπαναστατικὴ σημαία ἐν Μολδοβλαχίᾳ καὶ ὅτι ἀπεστάτησεν ἀπὸ τοῦ σουλτάνου Ἀλῆς ὁ βεζύρης τῶν Ἰωαννίνων. Αἱ ἐλπίδες τῶν περὶ τὸν Ὑψηλάντην ὅτι οἱ ἐκατέρωθεν τοῦ Δουνάβεως λαοὶ θὰ μετείχον κοινῶς ὑπὲρ λυτρώσεως τῶν χριστιανῶν τῆς Ἀνατολῆς ἀπὸ τῆς ὁσμανικῆς δουλείας ἀγῶνος ὑπῆρξεν ἡ αἰτία ὅτι ἀπὸ τοῦ Ἰασίου τῆς Μολδαβίας ἤχησε τοῦ κηρύγματος τῆς ἐλευθερίας τὸ σάλπισμα, ἡ δ' ἀποστασία τοῦ Ἀλῆ ἔργον ἦτο τῆς εὐφύιας τῶν Φιλικῶν καὶ μάλιστα τοῦ δξυνουστάτου Ναξίου Ἰωάννου Παπαρηγοπούλου ὑποσχεθέντος εἰς τὸν Ἀλῆν βοήθειαν τῆς Ῥωσσίας διὰ στρατοὺς ἰσχυρὰν καὶ παρασύραντος διὰ πλαστῶν ἐγγράφων εἰς τὸν κατὰ τοῦ δουβλετίου ἀγῶνα ἐκείνον τὸν πανοῦργον Τεπελενλῆν. Τί ἀγαθὸν ἐκ τούτων; ὅτι περὶ τὰς ἐκατὸν πενήντα χιλιάδας στρατοῦ διετέθησαν ἐν Μολδοβλαχίᾳ καὶ περὶ τὰ Ἰωαννίνα, καὶ δὲν ἐρρίφθησαν αἱ ἡμίσεις τοῦλάχιστον καθ' ἡμῶν ἐπτοημένων ἔτι καὶ ἀπολέμων ἐν ἀρχῇ τοῦ ἀγῶνος. Καὶ ἐκεῖναι μὲν αἱ κατὰ τὰς Ἡγεμονίας τουρκικαὶ δυνάμεις διαμένουσιν ἐκεῖ ἀκίνητοι σχεδὸν καθ' ὅλον ἡμῶν τὸν ἀγῶνα, διότι τὸ διδῶνιον δὲν δύναται ν' ἀφαιρέσῃ ἀπὸ τῆς ψυχῆς του τὴν ὑπόψιν ὅτι ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες ἐπαναστατήσαντες εἴμεθα ἀσφαλῶς καὶ ἐβγαλε τὸ φεῖδι ἀπὸ τὴν τρύπα πρὸς ὄφελος τῆς Ῥωσσίας ἐτοίμου νὰ εἰσβάλῃ ἀπὸ Βορρᾶ, ἀλλ' ἀφ' οὗ ἡ στάσις τοῦ Ἀλῆ κατεστάλη, παρεσκευάζοντο νὰ ἐπέλθωσι καθ' ἡμῶν πᾶσαι αἱ ἀπομένους εἰς τὴν πολιορκίαν αὐτοῦ δυνάμεις. Διότι καὶ πρότερον ἐξ ἐκείνων ἀποσπασθεῖσαι εἶχον ἀποσταλῇ στρατιὰ εἰς τὴν Μακεδονίαν, τὴν Ἡπειρὸν, τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα καὶ τὴν Πελοπόννησον ὑπὸ τὸν Βεῦρᾶμ πασᾶν, τὸν Ἰσμαὴλ Πλιάσαν, τὸν Ὁμέρ Βριώνην καὶ Μεχμέτ Κιοσσέν, τὸν Μουσταφάμπεϊν καὶ τοὺς πεμφθέντας κατὰ τῶν Σουλιωτῶν.

#### ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ ΕΙΣΒΟΛΗΣ

Καὶ ἱκανοὶ μὲν τῶν Ἀλβανῶν στρατιωτῶν κατὰ τὸν ὄλεθρον τοῦ Ἀλῆ ἀπῆλθον ἐξ Ἰωαννίνων εἰς τὸν τόπον αὐτῶν, ἵνα καταθέσωσιν ἀσφαλῶς τὰ πλιάτσικα, διὰ τὰ ὅποια πάντοτε ἠγωνίζοντο γενναίως, ἀλλ' οἱ πλείστοι ἐνέμειναν, οὗτοι δὲ καὶ ἐκ τῶν ἄλλων περὶ τοὺς εἰκοσσοχιλίους μὲν ἐν Ἡπείρῳ θὰ ἐπιτεθῶσι κατὰ τοῦ Σουλίου, καὶ θὰ πολεμήσωσιν ἐν Πέτρᾳ, θὰ πολιορκήσωσι δὲ τὸ Μεσολόγγιον, οἱ δ' ἐπέμφθησαν εἰς Μακεδονίαν καὶ εἰς Ἀσπροπόταμον καὶ Ἀγραφα κατὰ τῶν ἐπαναστατῶν, στρατιὰ δ' ἐκ τεσσαράκοντα χιλιάδων συνεσωρεύετο ἐν Θεσσαλίᾳ, ἵνα ἐπιδράμῃ καὶ καταπατήσῃ τὴν ἀνατολικὴν Στερεὰν καὶ τὸν Μορέαν.

Εἶναι ἐν τῇ στρατιᾷ ταύτῃ ἱκανοὶ σκιπετάροι. Διαλογίζονται στρατεύμα μυριοπληθές· θὰ καταποντίσῃ τὴν Ῥούμελην καὶ τὸν Μωριά. Πλιάτσικα ἄφθονα. Ἀξίζει τὸν κόπον νὰ ὑπάγῃ κανεὶς ὡς ἐκεῖ. Δὲν ἔχουσι δὲ λησμονηθῇ εἰσέτι αἱ διηγήσεις περὶ τῆς ἐπαναστάσεως ἐν Ἑλλάδι ἐπὶ Ὀρλώφ. Εἶναι ὡσαύτως κονιάρηδες τῆς Θεσσαλίας μισόχριστοι καὶ στραγκιόλιδες τῆς Μακεδονίας καὶ Ἰομάκοι ἐκ τῆς Ῥοδόπης καὶ ἐκ Θράκης καὶ Ἀνατολῆς ὄχλος αἷμα στάζων ἐκ τῶν σφαγῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τῶν Κυδωνιῶν τῆς

Ἐφέσου. Πεζοὶ ἐξεκαθάρισαν εἴκοσιν ἐξ χιλιάδας ἄριστα ὀπλισμένοι καὶ ἱππεῖς ἐξακισχίλιοι Θεσσαλοὶ ἐκ Φαρσάλου, Τρικαλῶν, Λαρίσης, ἐκ Βοδενῶν τῆς Μακεδονίας καὶ Μοναστηρίου καὶ Δράμας, ἐξ Ἀδριανουπόλεως, ἐξ Αἰδινίου ἀγέρωχοι, κυρίαρχοι τῆς γῆς, μεγάλων γενῶν, ἀφ' οὗ μεταξὺ αὐτῶν ἦσαν καὶ τοῦ Καραιομάνογλου, τοῦ ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ πρὸ μικροῦ ἀποστατήσαντος κατὰ τοῦ σουλτάνου, οἱ παῖδες, ἀπότητοι πάντες, διότι ἐλάχιστοι βεβαίως μεταξὺ αὐτῶν ἦσαν οἱ δοκιμάσαντες τὰ Ἑλληνικὰ ὅπλα εἰς τὴν Γραβιάν, εἰς τὰ Βασιλικά, εἰς τὰ Βρισάκια. Ἰσως δὲ μεταξὺ αὐτῶν τοῦρκοι Μονεμβασιῶται καὶ ἐκ τοῦ λοιποῦ Μορέως οὐχὶ ὀλίγοι εἰς τὸ στρατοπέδον τῶν ὁμοφύλων μεταβάντες, ἀπὸ μίσους ἔχοντες πλημμυρισμένην τὴν ψυχὴν, ἡγοῦντο τῆς στρατιᾶς, ὡς ἔμπειροι τοῦ τόπου ἵνα μὴ λείπωσιν ἀπὸ τὸν παιῖνα τῆς νίκης, ὃν ἔψαλεν ὁ Ἕλληνας λαὸς λέγων,

τῆς Ῥούμελης οἱ βέδες καὶ τοῦ Μωριά οἱ ἐφέντες  
στὰ Δερβενάκια κοίτονται κερμὶ δίχως κεφάλια.

#### ΜΑΧΜΟΥΤ ΠΑΣΑΣ Ο ΔΡΑΜΑΛΗΣ

Τίς δ' ὁ ἡγεμὼν τῆς δυνάμεως ταύτης τῆς ὑπερκόμπου; Ὁ Χουρσίτ ἀφ' οὗ ἀπέκλεισε τοὺς Σουλιώτας ἐν Κιάφᾳ, παραδόσας τῆς πολιορκίας ἐκείνης τὴν ἀρχηγίαν εἰς τὸν Ὁμέρ Βριώνην, ἀπῆλθεν εἰς Λάρισαν, ὅπου εἶχε παραγγείλῃ νὰ συναχθῇ τῆς ὑπ' αὐτὸν δυνάμεως καὶ τὸ μέγιστον καὶ τὸ κράτιστον μέρος. Αὐτὸς θὰ ἡγήθῃ τῆς στρατιᾶς, διότι πρέμει νὰ καταβάλῃ τὴν Πελοπόννησον μάλιστα. Γενικὸς διοικητὴς τῆς χερσονήσου ὦν, ὅτε ἐκαλεῖτο ν' ἀναλάβῃ τὸν κατὰ τοῦ Ἀλῆ πόλεμον ἀντὶ τοῦ ἀνικάνου Πάσο-Ἰσμαήλ πασα, ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου ἐβεβαίωσε ὅτι δουλικὴ ἡσυχία ἐπεκράτει ἐν Πελοποννήσῳ, ἀλλ' εὐθὺς ὡς ἀπῆλθεν, ἡσυχία ἐπεκράτει ἐν Πελοποννήσῳ, ἀλλ' εὐθὺς ὡς ἀπῆλθεν, ἀπεδείχθη ὁ ὡμὸς ἄρχων ὅτι ἐκοιμᾶτο ὄρθιος, διότι ἡ χώρα ἐπαναστάτησεν ἀπὸ τοῦ Ἰσθμοῦ μέχρι τοῦ Ταινάρου. Τὰς ἐπαναστάτησιν ἀπὸ τοῦ κράτους τοῦ ὁσμανικοῦ ἀναλογιζόμενος εἶχε εὐθὺς πρὸς τοῦ κράτους αὐτοῦ τὸν Μουσταφᾶν εἰς Τρίπολιν πέμψῃ τὸν κεχαγιάβεϊν αὐτοῦ τὸν Μουσταφᾶν εἰς Τρίπολιν πρὸς κατάσβεσιν τῆς ἐπαναστάσεως καὶ οὐχί, ὅπως μωρῶς—ἀναξίως ἀνδρὸς ἡγεμόνος—λέγουσιν ὅτι ἐπεμφεν αὐτὸν χάριν τοῦ χαρμελίου του καὶ τῶν θησαυρῶν του.

Ἡ κραταιώσις τῆς ἐπαναστάσεως ἐν Πελοποννήσῳ εἶχε σημειωθῇ ὑπὸ τοῦ διδανίου εἰς τὸ σημεῖωμα τῶν κακῶν γνωμῶν περὶ τοῦ Χουρσίτ, ἐπῆλθε δὲ καὶ τοῦ Ἀλῆ ἡ καταστροφή, περὶ οὗ γνώμη πάντων ἦτο ὅτι εἶχεν εἰς χρεῖμα καὶ ἄλλως ἐν τῷ θησαυροφυλακείῳ αὐτοῦ περὶ τὸ ἡμισυ διςκατομύριον γροσίων. Ἀλλ' ὁ Χουρσίτ δὲν εὗρεν, ὡς ἔλεγεν, οὔτε παρέδωκεν εἰς τὸ δημόσιον πλεῖονα τῶν τεσσαράκοντα ἑκατομμυρίων γροσίων. Διεβλήθη λοιπὸν ὡς κλέπτης ὑπὸ τῶν ἑκατομμυρίων γροσίων. Κατείδεν ἐπιβούλων, ἀφῆρθέ τὴν ἀρχὴν τῆς ἐκστρατείας. Κατείδεν ὅτι τοῦτο ἦτο ὁ σκυθρωπὸς προάγγελος τοῦ μελανοῦ δαίμονος, τοῦ φερμάνιου, καὶ λαβὼν δηλητήριο ἀπέθανεν.<sup>1</sup> Ἐκ Δράμας, Διάδοχος αὐτοῦ ἐτάχθη ὁ Μαχμούτ πασᾶς. Ἐκ Δράμας, ἐξ οὗ Δράμαλης, ἀρχηγὸς μεγάλου οἴκου, ὅστις ἐτόλμησε νὰ ταχθῇ κατὰ τοῦ παντοδυνάμου Ἀλῆ τῶν Ἰωαννίνων πρὸς ὑπεράσπισιν τοῦ Ἰσμαὴλ Πασάμου αὐτοῦ ὑπεσκέλισε καὶ γίων καὶ διὰ τοῦ ἀπεράντου πλούτου αὐτοῦ ὑπεσκέλισε καὶ ἡφάνισε τοῦτον, τὸν Ἰσμαὴλ, πρῶτον καὶ ὑπερὸν τὸν Χουρσίτ καὶ περιεβλήθη αὐτὸς τὸν στραταρχικὸν μανδύαν.

Πᾶσα ἡ παρασκευὴ ἐτοίμη. Ἐμπρός. Ποῖος τοῖχος ἤθελε δυνῆθαι ν' ἀντιστῇ εἰς τὸν κατακλυσμὸν τοῦτον; Ὑποχωροῦσι λοιπὸν συνετῶς πρὸς τὰ ὄχυρά τῶν ὀρέων ἐπιβλέποντες τὸν ἐχθρὸν οἱ εὐαίριοι Ἕλληνες πολεμισταί, καὶ ἀνεμπόδιτος ὁ τουρκικὸς ὄγκος κυλίσεται.

<sup>1</sup> Τὸ φερμάνιον ἔφθασε μετ' ὀλίγον, τὸ πῦμα τοῦ Χουρσίτ ἐξέσφη, ἀπεκεφαλίσθη καὶ ἡ κεφαλὴ του ἐπέμφθη πρὸς τὸν σουλτάνον.

κατὰ τὴν ὁδὸν διαβαίνων τὰς στενοπορίας ἀπὸ Δερβέν Φούρκας μέχρι τοῦ Ἰσθμοῦ. Ἡ φρουρὰ ὡσαύτως τοῦ Ἀκροκορίνθου ἐγκατέλειπεν ἐπὶ τῇ ἀναγγελίᾳ τῆς προσεγγίσεως τοῦ ἐχθροῦ τὸ ἀπόρθητον τεῖχος, πρὶν δὲ φανῶσι τῶν πολεμίων αἱ πυραὶ ἐπὶ τῶν Γερανίων, πέραν τοῦ Ἰσθμοῦ, ἐδραπέτευσεν ἐκ τῶν Δερβενακίων, τῶν μεταξὺ κορινθίας καὶ ἀργολικῆς στενῶν, ὁ γενναϊότατος τῆς ἐκεῖ φρουρᾶς ἀρχηγός, ὁ διαβόητος ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Ὁθωνος γενόμενος, διότι ἐχώρισε τοὺς πολλοὺς, βλέπετε, Ἕλληνας εἰς αὐτόχθονας καὶ ἐτερόχθονας<sup>2</sup>, ὁ Ῥήγας Παλαμήδης.

Θαυμασία πορεῖα. Ὁ Ἀλέξανδρος πρὶν βαδίσῃ κατὰ τῆς Βαθυλῶνος, κατέκτετε τὴν Μικρὰν Ἀσίαν πᾶσαν καὶ τὴν Συρίαν καὶ τὴν Αἴγυπτον καὶ οὕτω, φρουρὰς ἔχων ἀσφαλεῖς κατὰ τὰ νῶτα αὐτοῦ, προέβη πρὸς τὸν Εὐφράτην. Τοῦτο δ' αὐτὸ καὶ οἱ μέγιστοι ποιοῦσι τῶν στρατηλατῶν. Ὁ Δράμαλης, νομίζων ἴσως ὅτι ἡγεῖται στρατιωτικοῦ τινος πεripάτου, πλὴν τοῦ Ἀκροκορίνθου, ὅπου ἐλαχίστην ἀνεβίβασε φρουρὰν, οὐδεμίαν ἀφῆκε δύναμιν καθ' ὅλην αὐτοῦ τὴν πορείαν.

Μακαρία ἀνικανότης.

#### ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Μία γνώμη καθ' ἑβδομάδα

Ὁ Ἕλλην φυλάτιον μετὰ φανατικότητος λελογισμένης τὴν ἰδίαν θρησκείαν καὶ ἐθνικότητα δέον νὰ δεικνύῃ ὅτι εἶναι ἀνώτερος τῶν ἄλλων φυλῶν ὡς πρὸς τὴν ἄλλην μόρφωσιν, τὴν θρησκευτικὴν καὶ τὴν εκπαιδευτικὴν καὶ τὴν καθόλου αὐτοῦ συμπεριφορὰν μετὰ τῶν συνοίκων λαῶν.

Καὶ εἶναι μὲν τοῦτο ἀδιαφιλονεικῆτος ἀληθές· ὁ ἐριστικὸς ὅμως ἐνίοτε χαρακτηρ τοῦ Ἕλληπος μαιοὶ τὰ λαμπρὰ αὐτοῦ ταῦτα προτερήματα, τὰ ὅποια πάντοτε μὲν ἀλλ' ἰδίᾳ σήμερον δέον μετὰ πολλῆς σκέψεως καὶ ἐνδελεχοῦς ἐργασίας νὰ προφυλάσσονται. Διότι ἡ τοιαύτη ἐθνικὴ ὑπόστασις του εἶναι κέρδος διὰ τε τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον αὐτοῦ, διὰ τε τοὺς συνοίκους καὶ τὴν κυβερνήσιν καὶ διὰ τοὺς ἐξωτερικοὺς φίλους τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

«Ἐκκλησιαστικὴ Ἀλήθεια»

#### ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Δ. Κ. Α. Τραπεζοῦντα. — Εὐχαριστοῦμεν θὰ δημοσιευθῇ ἐν καιρῷ. — Π. Φ. Νικολοῦ. — Ἐδημοσιεύθη ἐκ φ. 15. Ἡ τιμὴ τῆς σειρᾶς ἐν τῇ σχετικῇ ἀγγελίᾳ ἡμῶν. — Ζ. Ζ. Γαλαξίου. — Ἀναμένομεν τὴν προαγγελθεῖσαν ἀρετὴν, λυπούμενοι ἐπὶ τῇ στερήσει ἐπιστολῆς.

#### ΟΜΙΛΟΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν κοινὸν

Ἀγγέλλοντες ὑμῖν τὴν σύστασιν «Ὀμίλου Ἑλλήνων Προσκόπων» ἐξαιτούμεθα τὴν ὑμέτεραν συνδρομὴν καὶ συνεργασίαν εἰς τὸ ἔργον τοῦ Ὀμίλου τούτου, ὅπερ ἀποβλέπον εἰς ἐθνικὸν ἰδεώδες δεῖται τῆς ἐνίσχυσεως τῶν ἀπανταχοῦ Ἑλλήνων.

Καλοῦμεν ὑμᾶς εἰς συνεργασίαν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς νεότητος καὶ δὲ τῆς σωματικῆς καὶ πρακτικῆς αὐτῆς ἀγωγῆς, ἀφ' οὗ μόνῃ ἡ θεωρητικὴ ἐκπαίδευσις δὲν ἀρκεῖ νὰ παράσῃ πάντα ἐκείνα τὰ ἐφόδια, ἅτινα εἰς τὸν σημερινὸν ἄνθρωπον ἀπαιτοῦνται ὡς ἀποκτήσῃ οὗτος πεποιθήσιν μὲν εἰς αὐτόν, ἀλλὰ καὶ ὡς ἀγωνισθῇ ἐν τῷ ἀγῶνι τοῦ βίου καὶ χρησιμεύσῃ γενικώτερον ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς πατρίδος.

Χάρις εἰς τὴν εὐδοκίμον ἐξελίξιν τῆς Ῥομαντικῆς κατὰ τὰ τελευταῖα ἐτῆ βεβαίως παρατηρήθη βελτίωσις εἰς τὴν σωματικὴν διάπλασιν

Ἡ ἐτερόχθονες δι' αὐτὸν ἦσαν οἱ ἐκ τῆς ἐξῶ Ἑλλάδος, Σάμιοι, Ψαριανοί, Κρήτες, Σουλῶται κτ. Ἀγὼν περὶ ὑπάρξεως: ἀξιώματα, θέσεις...

τῶν Ἑλληνοπαίδων, ἀλλὰ παραλλήλως δέον νὰ συμβαδίσῃ καὶ ἄλλη διαπαιδαγωγὴ συνδυάζουσα τὴν σωματικὴν ἀνάπτυξιν πρὸς τὴν ἀπόκτησιν πακτικῶν γνώσεων καὶ φρονήματος, δι' ὧν μόνον συμπληροῦται ἡ σωματικὴ καὶ πνευματικὴ αὐτάρκεια. Ἡ τοιαύτη δὲ διαπαιδαγωγὴς θ' ἀναπτύξῃ παραδόσεις ἐν τῇ ἑλληνικῇ νεότητι καὶ διὰ τοῦ μεγάλου σχολείου τῆς Φύσεως θ' ἀναπτύξῃ μὲν ἀπ' ἐνὸς τὰ ἔμφυτα τῆς φυλῆς ἡμῶν προτερήματα, ἐκμηδενίσῃ δ' ἀπ' ἐτέρου ἐπιπόλαια τινὰ ἐλαττώματα εἰς ἃ ἐκ κλιματολογικῶν ἰδίως λόγων ὁ Ἕλληνας εἶναι ἐπιρρεπής. Ἡ νεότης δ' ὅπως ἀναπτυχθῇ ἀπαιτεῖ δι' ἑαυτὴν ἀγάπην, ἐνδιαφέρον, ψυχολόγησιν, μέθοδον καὶ συνεχῆ παρακολούθησιν. Ταῦτα δὲ πάντα ἐπιτυγχάνονται διὰ συστηματικῆς ὁργάνωσης εἰς πειθαρχοῦν σῶμα, τὰς ἀρχὰς τῆς ὁποίας ἐπενόησε καὶ ἐφήρμοσεν ὁ Ἀγγλος στρατηγὸς Baden Powell, ἀπεδέξαντο δ' εἰς τὰ πλεῖστα τῶν πεπολιτισμένων κρατῶν.

Τοιοῦτον σῶμα εἶναι τὸ τῶν Π ρ ο σ κ ὀ π τ ω ν, ὅπερ βασίζεται ἐπὶ τῆς συγκροτήσεως Ὁμάδων ὑποδιαιρουμένων εἰς ἐνωμοτίαις μετὰ τῶν ἀναλόγων βαθμοφόρων. Ἐν αὐταῖς οἱ παῖδες ἐθίζονται εἰς τὴν πειθαρχίαν καὶ τὸ πνεῦμα τῆς συναδελφότητος καὶ ἀλληλεγγύης. Εὐγενὴς ἀμιλλα περὶ τὴν ἐκγύμνασιν μεταξὺ τῶν ὁμάδων ἀναπτύσσει καὶ προάγει ἐν ἔργον. Κατάλληλοι παιδία καὶ γυμνάσματα ἐκαστοὶ τὴν παρατηρητικότητά, τὴν φιλαλήθειαν, τὴν κρίσιν, τὴν ψυχραιμίαν κτλ. Διδάσκειται ἡ παροχὴ τῶν πρώτων βοθημάτων εἰς κινδυνεύοντας· αἱ δ' ἐκδρομαὶ καὶ ἡ ζωὴ στρατοπέδου ἐθίζουσιν εἰς τὸν ὑπαίθριον βίον καὶ εἰς τὴν γνῶσιν τῆς χώρας, ἥτις ὑπὲρ πᾶν ἄλλο ἐνισχύει τὴν πρὸς τὴν πατρίδα ἀγάπην. Πᾶσα ἀγαθὴ κλίσις πρὸς εἰδικότητά τινὰ ἐνθαρρύνεται παντὶ τρόπῳ, ὡς ἐνισχύεται καὶ ἡ πρωτοβουλία τοῦ παιδὸς δι' ἀναθέσεως εἰς αὐτὸν τῆς ὑπευθύνου ἐκτελέσεως πράξεων ἀναλόγων πρὸς τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ. Αἱ γενναῖαι πράξεις ἀμείβονται ἡδιστὶς διὰ τῶν παρεχομένων διακρίσεων καὶ ἡ μίμησις προκαλεῖται. Κυρίως δὲ ἀπὸ τῆς τρυφερᾶς ἡλικίας ἀφυπνίζεται τὸ αἶσθημα τῆς ἀτομικῆς ἀντιλήψεως τοῦ μέλλοντος στρατιώτου καὶ τῆς πρὸς τὸν ἀνώτερον ὑπακόης, ἐφ' ὧν βασίζονται οἱ σημερινοὶ στρατοί. Ἐν τῷ νοτιοαφρικανικῷ πολέμῳ κατεδείχθη ὅτι οἱ νεαροὶ Πρόσκοποι πολλὰς ὑπηρεσίας δύνανται νὰ παρῶσιν εἰς τὰ μαχόμενα στρατεύματα. Εἰς παράλια δὲ μέρη, ὡς αἱ πολυσχιδεῖς Ἑλληνικαὶ ἄκται, οἱ ναυτικοὶ Π ρ ο σ κ ο π ο ι δύνανται καὶ τὸν στόλον ἐν ὥρᾳ πολέμου νὰ συντρέξωσι διὰ παροχῆς πληροφοριῶν καὶ ἐθελοντὰς ναύτας ἐξ ἑαυτῶν νὰ μορφώσωσιν. Προκειμένου δὲ περὶ ἡμῶν τῶν Ἑλλήνων τῶν ὀφειλόντων πάντοτε πρὸς τὰ Ἐθνικὰ ἰδεώδη ν' ἀτενίζωμεν, εἶναι πρώτιστον τὸ καθήκον τοῦ ἑλληνοπαίδος ὅπως παρασκευάζεται ἐγκαίρως ἵνα ἀποβῇ τέλειος τῆς Πατρίδος στρατιώτης.

«Ε σ ο ἔ τ ο ι μ ο ς».

Εἶναι τὸ ῥητὸν τῶν Προσκόπων. δηλαδὴ πανταχοῦ καὶ πάντοτε γινώριζε τί ὀφείλεις νὰ πράξεις, καὶ πράττε τοῦτο μετὰ πεποιθήσεως καὶ ταχύως.

Διὰ τὴν μόρφωσιν εἰς τὴν τὸ Σ ὁ μ α τ ὶ ν Π ρ ο σ κ ὀ π ω ν ἀποβλέπει, χρησιμοποιεῖται ὁ χρόνος τῆς ἀναπαύσεως τῶν νεαρῶν μαθητῶν, τεχνιτῶν, ἐργατῶν, ὑπαλλήλων. Ἀποσπῶνται οὗτοι κατὰ

τὰς Κυριακάς, ἑορτὰς ἢ ἄλλας ὥρας ἐπιβεβλημένης ἀργίας, ἐκ τῶν δρόμων τῶν πόλεων, τῶν πνιγρῶν αἰθουσῶν τῶν κινηματογράφων, τοῦ καπηλείου, τοῦ καφενείου ἢ ἐπὶ τῶν ζωηροτέρων, τοῦ πετροπολέμου καὶ ὁ πολῦτιμος χρόνος χρησιμοποιεῖται εἰς διασκεδάσεις μὲν ἀλλ' ἀναλόγους καὶ προσφευγὲς εἰς τὴν ἡλικίαν δι' ὧν συγχρόνως παρέρχεται μόρφωσις, ἣν τὸ Σχολεῖον μόνον δὲν ἔχει οὔτε τὸν χρόνον οὔτε τὰ μέσα νὰ παρῶσιν.

Αὐτονόητον εἶναι ὅτι πρὸ παντὸς θ' ἀποβλέψωμεν εἰς τὰ ἄπορα τέκνα τοῦ λαοῦ, ὧν οἱ γονεῖς κυρίως στεροῦνται τῶν μέσων καὶ τοῦ χρόνου ὅπως ἐπιμεληθῶσι τῆς μορφώσεως εἰς τὴν ἀποβλέπομεν. Ἐκ τῶν προειρημένων καταφαίνεται ὅτι ὁ σκοπὸς τοῦ ἡμετέρου Ὁμίλου εἶναι κατ' ἐξοχὴν Ἐθνικός, δικαιοῦμενος ὡς τοιοῦτος ν' ἀξιώσῃ τὴν ὑμετέραν ἀρωγὴν. Ἡ δ' ἀρωγὴ αὕτη εἶναι δυνατὸν νὰ ᾖ ἡ ὕ λ ι κ ῇ διὰ τῆς ἐγγραφῆς ὑμῶν ὡς μέλους ἐπὶ καταβολῇ ἐτησίας συνδρομῆς δραχ. 5 (ἡ καὶ μειζώνας διὰ τοὺς δυναμένους), ἡ π ρ ο σ ω π ι κ ῇ διὰ τῆς παροχῆς ἐργασίας χρησίμου εἰς τὸν σκοπὸν τοῦ Ὁμίλου, ὅποτε καὶ ἀπαλλάττεσθε πάσης συνδρομῆς.

Ἡ προσωπικὴ συνεργασία κυρίως συνίσταται εἰς τὸν καταρτισμὸν καὶ ἐκγύμνασιν Ὁ μ ᾶ δ ω ν Π ρ ο σ κ ὀ π ω ν, τοιαῦται δὲ κατὰ τὸ ἡμέτερον Καταστατικὸν καὶ τὸν Κανονισμόν, ὧν ἀντίτυπον μετὰ τὴν ὑμετέραν ἐγγραφὴν θὰ λάβητε παρ' ἡμῶν, συγκροτοῦνται ὅπου τῆς Γῆς εὐρίσκονται Ἑλληνόπαιδες. Αἱ ὁμάδες αὗται θὰ ἐργάζονται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ αὐτοῦ συστήματος, καθ' ὁδηγίαν ἀπορροεῦσας ἐκ τοῦ ἐν Ἀθήνας Κέντρου. Ἐλπίσωμεν δ' ὅτι οὕτω ταχέως θ' ἀναπτυχθῇ μετὰ τῶν Ἑλληνοπαίδων καὶ νεώτερος δεσμός χρησίμος πρὸς σύσφιξιν τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς καὶ σκοπιμωτέραν ἐκπλήρωσιν τῶν πρὸς τὴν πατρίδα ὑποχρεώσεων.

Πεποιθότες ὅτι θέλετε ἐπικροτήσῃ τὸν σκοπὸν τοῦ ἡμετέρου Ὁμίλου καὶ ὅτι θὰ συντρέξῃτε εἰς πραγμάτων αὐτοῦ ἐπ' ἀγαθῇ τῆς Πατρίδος, διατελοῦμεν μετ' ἐξαιρέτου ὑπολήψεως.

#### Τὰ μέλη τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου

Μ. Νεγρεπόντης, Πρόεδρος. Ν. Γ. Πασπάτης, Ἀντιπρόεδρος. Κ. Μελάς, Γεν. Γραμματεὺς. Φ. Χρυσοβελώνης, Ταμίας. Γ. Πανδς, Ἐφορος τῆς Βιβλιοθήκης. Γ. Βαλέτας, Κ. Βασιλείου. Φ. Γεωργαντάς. Γ. Δάσιος. Γ. Δροσίνης. Ι. Ἰωαννίδης. Ι. Μεγαρεῦς.

#### Τύπος Δηλώσεως

Δηλῶ ὅτι ἐγγράφομαι εἰς τὸ Γεν. Μητρώον τοῦ Συλλόγου τῶν Προσκόπων ὡς Δωρητῆς (ἢ Μέλους ἀρωγὸν ἢ Μέλος ἐνεργόν).

Ποσὸν ὅπερ θὰ συνεισφέρω ἐφ' ἀπαξ ἢ ἐτησίως δραχ. ....

Ὄνομα καὶ διεύθυνσις εὐαναγνώτως, (Νομός, Πόλις).

ΣΗΜ. Λαμβανομένων ὑπ' ὄψει τῶν δυσχερειῶν τῆς εἰσπράξεως θὰ ᾔτο μεγίστη εὐκολία ἐὰν οἱ συνεισφέροντες εὐηρεστοῦντο ν' ἀποστείλωσι τὴν συνδρομὴν των εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Σώματος τῶν Προσκόπων μετ' ἂντιγράφου τῆς ἂνω δηλώσεως ἀντὶ ἀποδείξεως ἥτις θ' ἀποστέλληται αὐτοῖς ἀμέσως.

Διεύθυνσις—Κον Κ. Μελάν Γενικὸν Γραμματεῖα Σώματος Ἑλλήνων Προσκόπων.

Ἀθῆναι Ὁδὸς Λυκαβητοῦ 7α

## ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΘΝ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Πρόσκλησις πρὸς κατάταξιν μαθητευομένων δαδοφυλάκων εἰς τὴν Δαδονομικὴν Σχολὴν Βυτινῆς.

Προκαλοῦμεν τοὺς βουλομένους, ἵνα καταταχθῶσιν εἰς τὴν ὡς ἂνω Σχολὴν ὅπως ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὴν περὶ τοῦτου αἴτησιν αὐτῶν μέχρι τῆς 15 Αὐγούστου ἐ.ε. ἐπισυνάπτοντες ἅμα τὰ ἑξῆς δικαιολογητικά: 1) Πιστοποιητικὸν τοῦ οἰκείου δημάρχου, ἐμφαίνον τὸν τόπον καὶ τὴν ἐποχὴν τῆς γεννήσεώς των καὶ τὸν τόπον τῆς κατοικίας των. 2) Ἀπολυτήριον τοῦ Σχολαρχείου, μὲ βαθμὸν τοῦλάχιστον καλῶς (6). 3) Τὸ ἀτομικὸν τοῦ στρατοῦ βιβλιάριον αὐτῶν μὲ διαγωγὴν ἀμειπτον καὶ 4) Πιστοποιητικὰ τῶν ἀρμοδίων παρὰ πλημμελειοδίκαις καὶ ἐρέταις Εἰσαγγελέων, ἐμφαίνοντα ὅτι δὲν ὑπέπεσαν εἰς τι τῶν ὑπὸ τῶν ἀρθρῶν 31, 33 καὶ 34 τοῦ Ποινικοῦ νόμου προβλεπομένων ἁδικημάτων.

Οἱ κάτοικοι τῶν πόλεων, καθὼς καὶ οἱ συμπεπληρωκότες τὸ 30ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των ἀποκλείονται.

(Ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας).

## ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κεφάλαιον δρ. 5.000.000

Ἔδρα ἐν Ἀθήναις. Ὑποκαταστήματα ἐν Πειραιεῖ, Ἀργεῖ, Πάτραις, Ναυπλίῳ, Πέργῳ, Κερκυραῖ, Κεφαλληνίᾳ, Διγίᾳ καὶ Ἀμαλιάδῃ.

Ταμειευτήριον μέχρι 5.000 δρ. 4 ο) εἰς πτώτην ζήτησιν, 5 ο) μετὰ ἐν ἔτει.

Τόκοι καταθέσεων.

3 1) 2 ο) ἀπόδοσις εἰς πρώτην ζήτησιν

4 ο) » μετὰ τρεῖς μῆνας

4 1) 4 ο) » μετὰ ἕξ μῆνας

4 1) 2 ο) » μετὰ ἔν ἔτος

5 ο) » μετὰ δύο ἔτη

5 1) 2 ο) » μετὰ τριᾶκοντα καὶ πλέον

Καταθέσεις εἰς χρυσὸν κατὰ 1) 2 ο) ὀλίγωτερον

ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ ΤΗΝ

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΝ ΕΤΑΙΡΙΑΝ

## Η ΑΝΑΤΟΛΗ

Προκειμένου νὰ συνάψῃτε ἀσφαλίστηριον συμβόλαιον ἐπὶ τῆς ζωῆς σας.

## ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

Διατίμησις παρελθ. τόμων καὶ φύλλων

Πλήρης σειρὰ τῶν δέκα τόμων (1902—1912) δρ. 40.

Ἡ αὕτη διὰ δημοσίας κοινοτικῆς ἢ σχολικῆς βιβλιοθήκης, ἐπισήμως ζητούμενη δρ. 30.

Ἐκαστος τόμος ἰδιαιτέρως δρ. 5.

Παλαιὰ φύλλα παρελθόντων ἐτῶν ἕκαστον λεπτὰ 5.

Φύλλα τοῦ 10 τόμου (1911) πρὸς συμπλήρωσιν, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπερβαίνουναι τὰ 5, δωρεάν.

Ἀποστολὴ ἐλευθέρᾳ ταχυδρομ. τελῶν.

Πᾶν ποσὸν προσερχόμενον ἐκ πωλήσεως τόμων ἢ φύλλων θεωρεῖται καὶ ἀναγράφεται ἐν τῷ οἰκείῳ χώρῳ ὡς δωρεὰ τοῦ ἀποστείλαντος.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου)